

అవేంకట రమణ స్వప్రసాదాభివర్యుః

నాయకానాయకులకు మనోహరంబగు నటలు.

పరిచివద్యములుస్త్రీవాక్యముగాను.

పరిచివద్యములుపురుషవాక్యముగాను.

అందుచేయిరామువలె చేరచియిందంబడిన.

శ్రీ గారిశతకము,

అప్పల-వెంకటసామి నాయకిచే.

సరస్వతీనియ ముద్రాక్షరశాలయందప్పు వేయించి.

ప్రకటింపంబడియె.

పరిధావి నామ సంవత్సరమైనాశ్విని.

శుక్రవారము.

అమదనగురవేనమః.

స్త్రీవాక్యము.

శృంగారపద్య పంచాశతి.

ఉ॥ శ్రీకరుఁగా-మహారసకశేఖరుఁగాఁ-గరుణామయాశ్వుఁగా|నౌకిక
వైదికాదికకళాసుకలాపునిగా-సుమూర్తిగాఁ| బ్రాకటకీర్తిగా-సకలపండి
తవంద్యగుణప్రవర్తిగా|లోకులునిన్నుఁజెప్పవనిలోనయినింగదనీకునాయ
కా॥ ౧ ॥ చ॥ అలుకలుమానరా-యధరమానర-నిన్నెదనమ్ముదానరా|
ఘేలిమిగఁబల్లరా-నెనరుజల్లర-కల్లియెయారమొల్లరా|యెలమిగనేలరా
రతుల-నేలరకోపము-తాళజాలరా| నెళపుగణింపరా-కరుణనింపర-నా
మనవానికింపరా॥౨॥ చ॥ పలుమటుకూతకానమితిఁబంచినరాక-నెతామ
నంబులో| పలనెనరింతలేకవిరిబంతులఁబంపినసందుకోకయా|వలపులమం
దుమాటియిలువంకలఁజుట్టుటగాక-దానిమా|యలకునుజిక్కినాయమట
రా-యిటురా-విటరాజశేఖరా॥౩॥ చ॥ నినుగనుఁగొన్నదేమొదలు-నిడ్డర
కంటికిరాచుకూడుకూ|రెనయఁగనింపుగాదు-సఖులెందఱుకూడినఁబ్రొద్దు
వోదికే| మనియెదఁజల్చివాచుమదినంటినకామమునిల్వనీదుక్రొ|న్ననవి
లుకానికూటములనన్నలరింపరప్రాణవల్లభా॥౪॥ చ॥ ననువిగియారఁగౌఁ
టమనంబలరారఁగనుంచిమించి-క్రొ|న్ననవిలుకానికూటములనర్థిలిఁకూడి
ననాటివేడుక|ల్లనముననెంచియెంచియొకమాటునినుం గనుఁగొందలంచి
నేఁబనివడిగాచుకొంటిఁదలవాకిలియిల్లుగజీవితేశ్వరా॥౫॥ చ॥ అనఘుఁడ
నిన్నుఁబొసనదియాదిగ-నేదిగులాంది-గుంది-నెమ్మనమునగంది-వందిగతి-
మాటికిమాటికి-వేడుకొన్న-నీ| మనసుగరుంగదాయఁ-జలమా-ఫలమా-న
సునంటిబేలవైఁగనికరముంచకీప్గది-గాసిలఁజేసితి-వేమిసేతురా॥౬॥ఉ॥

చిత్తజుమే శరణికి-విశేషవరాళికి-జల్లగాలికి । నృత్తమరాళికి-శశిన
 మగ్రకరాళికి-నిత్యముండవదా । యత్తమునావిరాళికి-వికాళికరాళికి-శ్లో
 తింకనీ । చిత్తమువాడు భాగ్యమింకఁ జెప్పెడిదేమిరసజ్ఞశేఖరా॥౭॥ ఉ॥ నీస
 ముదారబాహుపులనీటును-మాటలగోటునూగుడే । గ్రీసముతీరు-మోముక
 భ-మేనివిలాసము-ఁజొమ్ముబాగు-మే । ల్లాసముసౌరు నెన్నడయొయారముఁ
 గన్నులసోయగంబు-నుల్లాసము నెంచినన్మదిగలం గెడు లాశసురామనోహ
 రా॥౮॥ ఉ॥ నీసగనత్వమున్నెనరు నేర్పునునోర్పునునీటుగోటులున్నీసుగు
 ణస్వభావమునునీమప్రభావమునీరసోక్తులు । నీసాగనైనచర్యయును నెప్పు
 డి నెంచినగంతరంబుఁ బే । రాసనిసృరలింగలయనాత్మచలం చెనరా-సుహృ
 ద్వరా॥౯॥ చ॥ ఎలమినిజిన్న నాడు-మనమిన్వటమొద్దికఁబల్లి కూటకుం ।
 కుబిలుపితల్ల సుంకానెఁగ - డిర్పకు సాముఘటింపుచుండనొ । జలుగని-మీ
 రునుంజచుపుసాడు ను రెంహానగాడెనింకమీ । రలసితిరింటి కేగిసుఖమందుఁ
 డింబన్నదియాటిచేడుగా॥ ౧౦॥ చ॥ కుసుమశరార్తికిన్ని గులఁ గుండికి-
 గందితి-వేడివెన్నెలక । భసలరవమ్ములంజెపులబ్రామితి నోమితిమేనునీకు
 గావిసువకనీకుపదములువింటినిగంటినీచుపోపిముల్ । మనలకనింకనైర
 రతిమన్ననసన్నలరింపుమోప్రియా॥ ౧౧॥ ఉ॥ చూడవదేమిరా మొగముఁ
 జూర్చులవేడ్తలరంగఁజూచివాఁటాడవదేమిరా-మనమునఁచునఁజెందినయ
 ట్టికొవమునీవడవదేమిరా-మిగులవేడఁజూడగనుండు వింతెన । న్నూడవదే
 మిరా-రతులఁ గొరికలీరికి తెన్ననాయచా॥ ౧౨॥ * * * * *

ఉ॥ బాళి మనంబు నం బొసంగఁ బుల్లిన-నీదగు నోటి ముత్యముల్ ।
 రాలు నటోయి నీదగు కిరంబుఁ గరంబుడె మచ్చి పట్టఁగాఁ । బోలదటో
 యినిన్ను ప్రియ పూగ్ధకి మొప్పరితఁగరంపఁగా । జాల నటోయి జాల
 మింక జాలిటు రమ్ము విటాన్వయిగ్రణీ॥ ౧౩॥ ఉ॥ చందురుచంద మొందినప
 సంగగు ముద్దు మొగఁబుడంబుఁడ । పుల్లినసముంబొసంగునునుసందనముండు
 గింఁచుమేనుమే । డైచుమ్మచుమ్మ రత్నధువుఁ జదుర సొత్త మెడంగ విస్త్ర
 తఁబందముఁజూడనాత్మ నెనయఁచమమీతెవిలాసమన్మథా॥౧౪॥ చ॥ విలుక
 లుగూయఁదత్తరింజిత్తజుఁగమ్ముల నేనుగొడవదే-మునువడి మ్రోయ వేడి

గఁగఁడున్నలిగాడ్పులుఁడాయఁజంచురుండలయక గాయనీవిరహామగ్నలమా
యబరాకు సేయఁగా వలదిక రారనావలపువడికి బాటెడిఁబ్రాణనాయ
కా॥ ౧౫॥ చ॥ సలిపితివెంతయుంజెలిమి-సంగతిమీఱననంగశాస్త్రముం దెలి
సితివంతరంగమున-దేవతగా-నతిగౌరవంబున | న్నిలిపితివెప్పుడున్నలిర-సి
క్తముమక్తువలల్లదానిపై | మలిపితివ్విటిని మనసు-మర్తమెఱుంగఁగ నైతిఁజె
ల్పుఁడా॥ ౧౬॥ ఉ॥ మారుఁడుగ్రూరుఁడయ్యె-నలమందసమీరుఁడుఘోరుఁ
డయ్యెఁగఁగూర్చుమవీరమయ్యె-నలరుఁగుక వారమువైరమయ్యెఁగం | జా
రిను దారియయ్యె-నిక నైనననుంగరుణించినాపయిం | గూరిమిగూరి-మీటి-రతి
గొబ్బున నేలగదయ్యెవల్లభా॥ ౧౭॥ ఉ॥ ఆసలుగొల్పి-నిన్ను విడనాడనటంచుం
దుటారిపల్లుల | న్దాసలు చేసి-యిప్పుడెడబాసి-ప్రియంబెదరోసి-దానియి
ల్లాసి-మనోజుబారినను డక్తఁగఁద్రోసితిసార-యింకనీ | మోసమెఱుంగన
య్యెఁజలమో-మదినాపయి-నాయకాగ్రణీ॥ ౧౮॥ చ॥ చిలుకలమూకకు-స్త
రునిచ్చిల్లులతాఁకుకు-నంచరాకకు | స్నైలబలుకాకకు-గడిది నెమ్ములతా
కు-మావిమోకకుంజలనళివీకకు-సుమరజంబులసోకుకు-గాలిఘాతకుం
గళవళమందితింక-ననుగాపుముప్రేమ-భుజంగరత్నమా॥ ౧౯॥ * * * *

ఉ॥ కారమునీవు-నమ్మరువికారమునేనితగాంగనారతా | చారమునీవు నెంతో
యువిచారమునే-నలకొమ్మమెచ్చుసిం | గారమునీవు-జాలనయగారము నే
ను-వహించిమించియు | న్నారమటుండ-నాయమగునా-రమ తా-మదనాభా
సుందరా॥ ౨౦॥ ఉ॥ చెక్కిలినొక్కి-మోవిసుధఁజిక్తఁగఁగ్రోతి-కవుంగిలించి-న
మృత్యుత్రినస్తనస్థయముమర్దనముఁఘటియించి-యూరుపుల్లక్తఁజెనంచి-మో
లిసురతంబుననన్నిరతంబుఁదేల్చునీ | మక్తువ నెంచుదాచితివి-మంచియెనీ
టు సేతపల్లవా॥ ౨౧॥ చ॥ సరగుననొక్తఁగూరుపునుసందిలించి-వెసందిలంబా
గాఁబెరతోడబైలు సేసి-కుచపీడనకుంగయిదార్చిపేర్చిలోతరికిటివిధ్ధిం
ధిమితత్తతళంగనితాళమానవి | స్ఫురితమనోజనాట్యమునఁబొల్పుగనన్ద
రగంచవేమిరా॥ ౨౨॥ ఉ॥ కోపమదే-మదేభవరకుంభకుచా-యని-కాయజా
తనం | రాపనివారణోచితవిధంబులునాయెడఁగొర్రు-వట్టినీ | వాసలుగాకి

నానవతియందు-మనంబిడి-దానియింట నే-కాపురమున్న వాడ విలకాపురు
మంబ లెభావజాకృతీ॥౨౩॥ఉ॥ఓపడఁగినినున్విడువనోప నటంబిటబాసనే
సి-నీ॥వాపగ రాలిచాళిఁగని-యాసఁగ రానివి రాళిఁబూని-నా॥పాపముబోసు
కోఁగలపఁబాడియె-నన్నిటు వేచ నాయ మే॥ రా-పగ వాడ వా-యింక నురా
పులు మానర - పల్లవోత్తమా॥౨౪॥ఉ॥ అక్కటనీవు నన్నిటుల-నారడిక త్తియై జే
యఁగామరుం ! డక్క టికంబుమాని-చలమాని-క నర్త దిబ్బాని-చియ్యఁగి॥ ల్లెక్కిడి
పూపుటమ్ములునహీనత నెమ్మెయి గాడనేయ-నే॥ నెక్కుడుగాసినొందిలిక-నే
మనిదె ల్వేదమారసుందరా॥ ౨౫॥ * * * * *

చ॥వలచితినిన్ను నేఁజిటుత ప్రాయమునా డెమనంబు లోపలం దలచితిస
న్ను నేలఁగల దైవము గాఁదమి గాగవంబునం॥గొలిచితి రేబగల్లు -మదిఁగొంక
కనీవిడునట్టియాజ్ఞలోనిలిచితి-నిట్టిన న్నేడయనీకుహితంబులరోరి-నాయ కా
౨౬॥చ॥కటకటమన్న భుం డెమరు గానిలువంబడిహుంకరించి-యొక్కటకటక
ధ్వనుల్ ప్రబలఁగా-విలునమ్ములుఁజూపఁజూచిలిం దటతటమంచుఁబెల్ల దరె
దాని దెగుండియ -యేమి సేకునీ॥ విటవిటరాయవచ్చి-వెఱ పెల్లహరించిభ
రింపుమాకృత్య॥౨౭॥ఉ॥ఎన్నడు నేర్చినాడవుర - యీమటమాయలు - యో
టకేగి-నే॥గ్రన్ననవత్తునంచు-నయ గారపుమాటలనమ్మఁబల్చి-యాచిన్నెల
మారియింటిక టు జేరి-రతంబొనరించి-ప్రీతినం॥ పన్నునిఁబోలెవచ్చితిపి-భావ
జమోహన భాపుకాకృతీ॥౨౮॥చ॥సరములచిక్కులుం-బెదవిఁజూల్చాసున్సొక్కు
లుగంచు చెక్కులుం॥ గరమరగంటిసొక్కులు మొగమ్మునఁగుంకుమచుక్కులు-న్న
హాత్తరమగుతత్తరమ్ముననుదాహ్ని సువాసులుఁ-బెక్కు లేంచని॥ సరసత లేల్ల
మయ్యె-నెఱబాణపుటక్కులమారినాయడా॥ ౨౯॥చ॥వలచిననన్ను మోహ
మను-వారిధిముంచియునీళ్లకంటెబల్బులచన జేసినాడవు-భళా - నెనరెం
చనివాడ వైతివీ॥వలపునుదాచ నైతి-మరు వాడిశరమ్ములురమ్ముగాడె -నీ॥
చలమింకమాని-పూని-రతిసంభ్రమ మొప్ప భరింపు మోపతి॥౩౦॥ఉ॥నమ్మిన
దానరానినునునమ్మున-నిమ్ముననీకునాడుమే॥నమ్మినదానరా-ననునయమ్ము
ననొమ్మున-నేలకుండినం॥గమ్మునివింటిజోడు-బలగమ్ములతోఁదనపూపుటమ్ము
పొల్లమ్మునికంటగించు-నలగానీకి నే నెటులోర్తుఁడెల్పరా॥ ౩౧॥ ఉ॥నీదగు

శ్రీ వాక్యము.

గోరిటంబెనఁగనీగదరా-యెడరాయిజేసుకో । గాదగునా-మగుండలుకల
 గారియఁబెట్టెదొడంగె-నిన్నును । గాదనువారలుంగలరె-గానిలఁజేసిన
 నాయమొప్పడే । యాగరవృత్తినిన్ను నిక నామకొనంగ ననంగ మోహ
 నా॥౩౨॥ఉ॥అన్తుక చెల్లయివిరహమగల్గవయ్యెను నామమేనునీ । కన్తు క
 సెల్లదింకవినుమారడి సేయక వేగవచ్చినీ । వన్తుక రాంతుకేళినను నాదటఁగూ
 డుముదానిబాసలు । న్నన్తుకు రాపులున్వలగ్నకు రాముకురాన నాస్తరా॥
 ౩౩ ॥ చ ॥ ఇలమగ వారిమాటమది నెంతయునిన్కుఁగవారి మూటగాఁబ
 లు కుట నిక్తమ య్యెను - సుబద్ధములన్న విసున్నయ య్యెనీ ।
 వలనని కేమి సేతుఁ జెలువంబు బీస్థలిఁ గాయునట్టి వె । న్నెలయయియు
 న్నదోసఁబుడ నెమ్మి ననురతిఁదేల్ప కుండి నఁ ॥ ౩౪ ॥ ఉ ॥ నాయసురాగ
 మెంచకీటు-నన్నలయించుట - నీకు నాయచూ । నాయసుమా నమించుకయి
 నా మది నుంచక యున్నదానగా । నాయపరాధ మెన్నఁడయినా యొ
 నరించితి నాతపింపఁగా । నాయెబరాకు సేయఁదగు నాయగనా నెగులా
 ర్చి బ్రోవరా॥ ౩౫ ॥ చ ॥ కడకను స్వాతి వర్షకణ కాంతు వహించిన శు
 క్తిరీతి నె । క్కుడురతి నాధునోదయ ముఁగోగు మయూరిక భాతినిచ్చనె ।
 న్నఁడుఁగుముదప్రయోగమమునర్తిలింగోరుచకొరిదారిని । ల్లడ భవదాగ
 మంబునకుఁగాచితిరాచిటవంశ చంద్రమా॥౩౬॥చ॥నుడి వెనకొక్కమాటను
 మనోరతి నారతి నాధుకేళిలోఁదడయక నన్ను వంబిసులలాచలి శాంగిని గూ
 డి తేనివి నడకనువర్గమందుననుగంధముగల్గినయట్లు గాచున । న్విడువక నేలు
 మా నెనరువీడకుమా నలకూబరొపమా॥౩౭॥చ॥చిటుక హుమాయిరౌతుప
 లు సేతలనాతనికన్తికోతలం । గొలగొలనీసుకోయిలలకూతలచున్నె దదిమ్ము
 మ్రోతల । న్వలనగు వాతపోతముల వాతలవెన్నెలవెట్టిఘాతలం । గలకఁగన
 య్యెనయ్యి యింక దద్దయునొద్దికనుద్ధరించుమా॥౩౮॥ఉ॥ఎంతనివేడకొన్న
 శోకయింతయినన్నెనరెంచవారనీ । యంతకృపా విహీనుఁడల నారయఁగ
 ల్లనెదానిబోధనో । దంతములెల్లనీమదిసదాసుఖదాయిగురూపదేశసిద్ధాంత
 ములయ్యెనో తెలియదాయెఁగదాపగ దార్పబోకురా॥౩౯॥ఉ॥కంతుదురాప
 తాపహతిఁగందితిఁగుందితినింక నైన నా । శెంతకువచ్చియిచ్చగలచింతయొ

కింతయు లేకమాన్వినీ! పంతముచెల్లఁగాసురత పల్కెతినున్ధతి నన్ను గెల్పినం :
 గాంతుఁ డనిన్ను మెచ్చవలెఁగాకవితాతరితీపులేలరా॥ ౪౦ ॥ ౬ ॥ కంతుని-న
 వ్యసంతుని-శ్శుగాంకునిసంతుని-నానలావనీ! కాంతుని-నజ్జయంతుని-ముఖా
 ముఖి గెల్వఁగఁజాలురూపమా! వంతుని-నిన్ను -బాసి-వల వంత నిడెంతని తా
 యుదాన-నా! చెంతనిరంతరస్థితివసించఁగడె రసికావతం సమా॥ ౪౧ ॥ * * *

చ ॥ మనవి వినంగ రా గటర - మాటికివేడిన నీమ నమ్ములోఁ గని
 కగమింత లేదటర - కాయజసాయక పీడితాన్వనై । తిన నఁగనీకు
 వాదటర - తియ్యని నానును మోవియానర । స్తునిపిలుపంగఁజేఁగ
 టర హారసికా న్వయనార్థివంద్రమా॥ ౪౨ ॥ ౬ ॥ నిన్నటిరేయి నాకలసునీ
 వలనీప్రియురాలిగూడినా! యున్ననికేత నంబు నకు నొయ్యనవచ్చి నయట్ల
 యంతనీ! వన్నలినాక్షియానతిసయమ్ముననగతిగూడినట్లక । న్నొన్నదినిక్త
 మానఁబులకోల్లెలుగుర్పుభుజంగపుంగవా॥ ౪౩ ॥ చ॥ మదినుడివోనికూర్చిన
 నుమానము మానక సూసకాన్తుక । ప్రదరవితానఘాత ములబాల్పడనీయ వ
 టంచుఁజాల నే! స్తుదిగనియుంటినిప్పుడనుమానమునాయెడఁబూనియక్కటా!
 తుదిఁగరుణావిహీనమతిఁదోపఁగజేసెతివేమిసేతురా॥ ౪౪ ॥ కామినియైనన
 నిట్టులగాసిలఁజేయుటదోసమంచునీ! యామినికైనవచ్చిమదినచ్చిన మచ్చి
 కనేమిన్ననిక్రామునిపూవుటమ్ములవకావకలైయెదప్రయ్యసుంచునో! సా
 మినె నర్చనమ్మునవశమ్ముగఁజేసెయశమ్ముగాంచరా॥ ౪౫ ॥ చ॥ స్మరసమరూ
 పమున్నువిరిశ య్యునుదియ్యని నెయ్యమొందఁగా! నిరపుగఁబవ్వళించిమన
 మిద్దఱుమంగజసంగరంబునం । గరమువిచిత్రవైఖరులుగాంచుచు బిగ్గరఁగౌఁ
 గిలింగిని! బ్యరసనిధిస్తునింగినవగల్గిని నెంచకపోతినాఁగదా॥ ౪౬ ॥ చ॥ పాలతి
 కినొక్కర్థితిమదిఁబూసలలోపలి దారముంబలె! నైల్లఁగువిభంఘగల్గుటనుమీతొ
 లినోముఫలంబుభాగ్యముం । దలకొనియున్నవారలకు దక్కువలేఱికిగల్గునా
 వలె! బలుచందనంబుగంటినిను భావమున న్నెఱసమ్మిసామిగా॥ ౪౭ ॥ ౬ ॥ నీ
 కుంజరాయువున్నల-మనింస్యనిరోగదృఢాంగక్తిమే । ధాకలనాను లభియు
 విశుద్ధతరప్రతిభాప్రభావముం! బ్రాకటవైభవంబురతిరాజగునూన్నతస
 త ప్రపారతిం! జేకురుఁగాకనన్నురతిఁజేకొనియేలును యాసుధీమయా॥

కలచపాలుపగుపండుటాకులుడివోనికడానిపసిండిప్రాతపోకలునులవం
గముబ్బలపుగప్పెడుకప్పరపల్లులేలకుల్ చలువమింపుగింజలుబసంజెలు
వాంఁగఁజెడితట్టల నెలయఁగనించితిరతులవీడెమొనరమురార సామి
గా॥రగ॥ఉ॥పుక్కిటివీడెమిచ్చినునుపొక్కిలిచక్కిలిగింత వెట్టిలేచి జెక్కిలినిక్కిముద్దిడి
ఖచ్చినిచక్కినిమోచినొక్కినా॥చొక్కఁపుఁగొప్పవట్టితమిచొక్కుననుక్కుననక్కుఁజే
ర్చియాచక్కెరవింటిజోడు నెఱసాదనచేదనియించితౌసఖా॥గం॥ * * *

చ॥ అవనినివాగకామినులకైమ్మదులాలితశబ్దయ్యక్కిందోటవినియ
దాసుపుంకుప్రకటంబుగ నేబదివృత్తపద్యము॥ ల్లపులలరన్ర రించె మిగుల
న్యగలాంఁడుస్వకీయపల్లవ॥ ప్రవరులఁహర్పివినపమువల్లఁగఁదానుప యో
గమాట కు॥ * * * * *

స్త్రీ వాక్యము సంపూర్ణము,

మీ మదనగురవేనమః.

పురుష వాక్యము.

శృంగారపద్యపంచాశత్తు.

ఉ॥ శ్రీపతిపుస్త్రాస్త్రముల శేషమెఱుంగుచుఁగూడుచు నైస్తా॥
యోహికమీఱునున్న మన యొద్దికఁగన్నులఁజూడ లేక హా॥ పాపపు దైవమి
గ్గఱిని-బాసఁజేసెఁగటా-కఠోరుడై॥ యాపగరాని-యూచిరిహ-మగ్గలప
య్యెఁగదే-తఱోనరి॥ఉ॥ అప్రియమూనివచ్చెఁగను-మంచగమి-న్దనులెఱ్ఱె
జేసఁదా॥ నప్రతిమన్వనస్త్రియచయింబదె-త్రుల్లుచుబండ్లుగొగ్గుచు॥

దీప్తరతిశుకాళివరతేంచేనదే-బలుగాముపోల్కిండా | న ప్రభుడై మరు
 డుశ్రమనందగగజేసెంగుంగలోచనా || ౨ || చ || అలకలచేంట్ల - నెన్నడలన
 చలం-జూపులఁకూపుకోపులం | బలుకులఁజల్లెల - నెలిచి-పల్లఱుఁదన్గ డురూఁ
 హీనుగానివినిననిన్నెదిర్చుటకు-నేరడుమారుఁడునన్గలంచె-బు | ప్థలమగ
 నీపర్వి హము-గల్గినగెల్వ నె-వానిమానినీ || ౩ || ఉ || ఆవలగాయఁజొక్కట-న
 హంకృతియుంకృతిమీటునారిచే | జేవరహించునించు విలుఁ జేకొనిపైకొ
 యార్చి-పేర్చి-రో | యావిలమానసాప్తిఁగునుమాస్త్రపరంపరనింప-నన్నురై
 కోవదియేమె-నీదుచనుగొండలమాటునదాచి-యోచెలీ || ౪ || ఉ || ఓరుపొడి
 తలేకదయయంచక-నన్ననవిల్లుబారికిం | దారిచితేరకత్తెకు-దారిచిరా
 కువడంగమేలె-నా | దారక-శారితాపికశుకాఘలు-నూయవినంగజాల-నా |
 హారమణీ-సుమాంబకునిహారమణీ-రతిశాస్త్రనైపుణీ || ౫ || చ || కలిమొకకొం
 డయంతగలుగం-గతినాత్మతనర్థకింతమే | ల్పాలయఁగనీక-పైగమకముల్దగి -
 యాసలుగొల్పు-లోభిరా | జులుబలే-నీదునిబ్బరపుజొక్కఁపుగుబ్బచనుల్లు
 నున్ననం | బలయఁగఁజేయుచున్న-దకటాయకటావికటంబులేలనే || ౬ ||
 చ || కటకటవెన్నవంటిమదిగ్రన్ననతాయగఁజేసికొంటి-వి | కట్టికితనమ్ము
 నాకియిదగంఠలకొంటివి - నేరమున్ననొ - క్కటననుబట్టి - నీజడనుగట్టి - ఛె
 లేలనిచెంపఁగొట్టి - పుక్కిట్టివిడెమిచ్చి-కాగిటబిగించి-సుశీక్షింఁజేయరా
 దటే || ౭ || ఉ || కోపమటే-మనోజశరకుంతితభావుఁడనైననామన | స్తాపముదీ
 ర్పకూరక-వితాతరితీపులఁబ్రొద్దువుచ్చెదీ | పాపముమేరగాదు-నయభా
 వముతోరతినేలుమింకఁ-గొ | కోపమచారుపీనకుచ-సోదకమేఘకచా-విలా
 సిని || ౮ || ఉ || తాళఫలోపమానకుచతాళఁగఁజాలనటన్ననింతకాం | తాళముఁ
 బూననీకుఘనతాలలిమీటరలింగరందిచిం | తాలసవృత్తిమాన్పకవి
 తాలఘుభావముగాంచెదేలకాం | తాలవమైనఁ ప్రీతివలదాకలదా
 యిటువంటి కాగతుల్ || ౯ || ఉ || చక్రైరమెక్కుపక్కిదొరజక్కిఁదావడినెక్కి-నిక్కి-
 పూ | చిక్కినిచిక్కిటారిమొలఁజెక్కి - నుదించయదక్కి - యొక్కట | నిక్కిటమైనయ
 క్కుగడునెక్కినఁదక్కిరిమారుఁడక్కిటా - | ముక్కునుమూతించాడకిటముంచెగ
 దేతగపాళిబాలికా || ౧౦ || ఉ || నామదినిన్నుజీవముగనమ్ముటకాపగరాలిపోలి

కల గామునకప్పు గించితివి కట్టిడిదానవిధాతనీనునం । బేమిటఁ జేసెనోయె
 టుఁగనింతఁదలంచిన దానవయ్యయోయేమిటికిఁగిలెనన్ను । భ్రమియించితివే
 వెలికూర్చులఁగఁసఱి ॥ ౧౧ ॥ ఉ॥ నీనును మోవినీతఁఁకునిదృఢపుటదృఢపుముద్దు చెఱులు ।
 న్నినగు నెఱుమునీకులుకునిబృరపబృరపుబృగుబృగ్ । మానినిచూడకొర్వఁ
 దరమాకరమాదరమాని మేనియగా । మేనున మేను జేర్చిరతి మేకొను మేనను మే
 లు మేలనఁ ॥ ౧౨ ॥ ఉ॥ పంక జగంధినీ పెడవిపానక మానక తాళఁజాలనీ । ముఠ
 కుతనమ్ము నెమ్ము దినిమానక యుండుటనీతి గాచునీ । వింకరయంబుతోడు తమ
 దీప్తితముంగొన సాగఁ జేసెనీ । కింకరుఁడై ననాపయినిగింక వహింపక ప్రేమ
 నింపుమా ॥ ౧౩ ॥ చ॥ పలుకులముద్దు నెమ్మొగము బాగుపిలుంచుల సోయగంబుఁ
 జున్నులగమకంబుఁగన్నులవి నోడముఁ జేతులనుందరంబుఁజై క్షులజిగి-కా
 ను లేతవగ గొప్పవిలాసము మోవితీవీమై చెలువము నామదిందలిలి-చిక్షులఁ
 జెట్టెడుచన్నయ్యగ్గలీ ॥ ౧౪ ॥ ఉ॥ భావజుఁడుగ్రమూర్తియయి బాపురెపచ్చని
 రెక్కపత్తెరఁగి । తీవ్విహించుజక్కినివడిఁ గుమికింపుచునట్టెచేరిబల్కా విచిగుర్ప
 టార్కుఁపులన్ననుదల్లడమందఁజే సెనిం । కేవిధిఁదాళు వాఁడఁగ్గ పనియ్యవె
 నాక భయంబుతోయ్యలీ ॥ ౧౫ ॥ చ ॥ పిలుపులయింపుముచ్చగనుపింపుఁజనుంగ
 వయబ్బరింపుఁజేక్షుల చెమరింపు మైపులక గుంపువడల్పనికొఁగిలింపుఁగి । స్ను
 లదయనింపుఁగిలుజడ నొంపుఁగలంపుల వేడ్తనింపునీ । కలయక సొంపు నేమటు
 వఁగాఁగలనాలలనావతంసమా ॥ ౧౬ ॥ ఉ॥ నీసర సానులాపములునీరతిబంధక
 తొకలాపమునీ । నీసాగ సైరచాపులునునీ నెఱజాణతనంబుకొఁపులు । న్నినీరు
 లూనులాసమునునీమిను కారుతనూవిలాసము । న్ని సనయానువృత్తులుగణిం
 పఁదరంబుటెనుంజు భాషిణీ ॥ ౧౭ ॥ చ॥ ననిచిన వేడ్తతోడనొక నాడురుకాండ
 పటాంతరంబున । న్ననవిలుకానిసాదనయొనర్చుతరింబరు లేగు దేర వారిని
 దేరజైటనిల్చితగురితినను త్రరమిచ్చుచున్న నుం । గనిపనిజూచుకొమ్మనినక
 ల్చితనంబెద నెంతుఁజై దలీ ॥ ౧౮ ॥ చ॥ సగముడివీడిఁవ్రొవ్విరులు జిందబొమ్ము
 డిఁజేందనరిదమా । మొగమునన్వే దవించువులుమూగసరమ్ములుగూగనూ
 ర్పులెచ్చఁగఁగుచముల్పు టింపఁగఱిసందడి సేయవలగ్నముల్కఁగా । జిగిబిగి
 మీఱనీవునుగ సేరయొనర్చినదెంతుఁ గానినీ ॥ ౧౯ ॥ చ॥ వెలఁదియొకనా

దుఃఖ వేసముదాల్చివినోదలీలవె న్నెలచెలువారఁగాయతఁజీనీపుననుంగ
యిండుండబూనిన | న్ను లనరుణాచ లేశుతిరుణాలఁ గనుంగొనవచ్చునీదుచ్చి
న్నెలుబలువన్నెలుండులవ నేర్తు నెన్నెమ్మది బాబులాధరా || ౨౦ || చ || మదన
నిబారి కోరువక మాటికినీచనుగట్లుడాసితత్సదనము పైఁ గరంబిడవినర్జము
సేయుచుఁజూడకావలన్వదనముద్రిప్ప మెత్తిపడునన్ను పదంపడిచూచిన
వ్విపైకదనునఁజేరికూడిన హెయల్పదియాదికివచ్చె నెచ్చెల్ || ౨౧ || ఉ || క
మ్మలదాలుచెక్కులధగగ్గళీనఁ దనూరుచులే దిశ | ల్లమ్మబులాకిముక్తునఁద
ళత్తళలూనలనెన్నిటాలభాగమ్మునఁదమ్మబొట్టొగిఁజకచ్చ కలాననఁజిండు
నాటినియెమ్మెల నేఁదలంతురమణీతనుణీహరిణీసులోచనా || ౨౨ || ఉ || సౌరు
దొరంగుకాశీబురుసాపనివీరధరించి హెయస్పతేదారిహెయరంగురైకవిగి
దట్టలగుబ్బగవస్థిగిందియూ | దాగవరంగుచౌకముముదంబునఁగేల భరించి
చాలనొయ్యారిపులీలనాకడఁ బ్రియమ్ముననిల్పినదెంతుబాలికా || ౨౩ ||
ఉ || ప్రచందీబుటా హెయరంగుగల పావడపై గుజరాతి హెయన్దరీ
యంచు రహించువీర చెలువారఁగ మల్పపుజంట కుట్టురా | నించి నజం
టిజాల్పవికనిగులు దేరఁగొక్క నాపి నా | యంచు న నిల్పు నీదు సౌగ
సాత్తఁదలంచెన హంస గామినీ || ౨౪ || ఉ || గుత్తపుతాపితారవిక గు
బ్బగవస్థలుడబ్బునింపఁగా | ముత్తెపుమేల్గురంబులురము న్నెఱయింపఁగ జా
భరాపసత్ | హత్తినపావడంపళత శిరినునారిణీవీరగుల్లఁగాఁజిత్తజ మత్త
దంతివ తెఁజేర వెనన్నునుబంభ రాలకా || ౨౫ || ఉ || నిగులుదెరు నారుకుతి నీజిగి
పావడపైనివెల్లడాల్పగ్గనివల్వగట్టిబిగిచన్నులవ న్నెలరైకబూనిమో | మొగ్గ
నిచాచుబొట్టుదగియొప్పఁగముచ్చలుగుల్ల నాకడఁ | జగ్గుమనంగనిల్పినప
సందుదలం చెడినుందరిచుణీ || ౨౬ || ఉ || చూపులకింపానర్పు నెఱసోయగ మూని
కడిందివేడ్తతో | దోవులుగాఁగొక్క నిశ దొమ్మిగిద్దటముద్దిమీఱపూ | దూ
పువ జీరుసాదన లేమొని సేయిఁగనిపుపైలవా | న్నోచులేసంగనన్ను బయి
నొన్నవగత ములువంగ నేర్తు నే || ౨౭ || ఉ || బాసుబొసంగ మేనసగ సాపాడినల్లిడి
కీనుకాపునిద్దానపురారుపావడ నితంబమునందగ హెయన్దరికుసుం | బాసేటి
చల్వ మేల్తునుగ్గువైదితురక్ష వధూటిసోల్చిచా | నానను హడలేదె యొక

నాదది నామదినాటకుండు నే॥ ౨౮ ॥ ఉ॥ సంపగినా నెను నై టుంగుజాల్లానా
 'గొప్పడియందు వాసన' | నిం పెడు పూవులుం దురిమి నెన్నుమటం దిలకం
 టుంగున్నుల॥ సాంపుగంగజలం బెసంగసొమ్ములుమానిశ రాయువ్రానినీ! వింపు
 గనాదుచెంగట రహించినదెంచెదజంచ లేక్షణా॥ ౨౯ ॥ చ॥ కులుకుమిటార
 పున్వలుదగుబ్బలు కేలవనూని లేని యత॥ జిలుకురు వారిపుంబెదవి జీకుచు
 నూయిపులూయిపుత్ నేజా॥ మెలకువతో బెనందిరతిమేకొని మైపులకింపఁ జూ
 వురా॥ పలుకులువల్ల గావి నెడు భాగ్యము గూర్పక పోతివలనా॥ ౩౦ ॥ ఉ॥ ని
 న్నుమనమ్ము నందలచి - నీరజసాయక సాయ కాహతి॥ నిష్ఫన్నతనోది - నీప్ర
 యసఖిన్నతవృత్తిని బాతిమాలి-నీ॥ యున్నని వాసభూమికన యొన్నతిఁ దో
 డుక పొమ్మటన్న - నా॥ విన్నపమా లకింపకది - వేటుగఁజూచెంగదె- మనఃప్ర
 యా॥ ౩౧ ॥ చ॥ అమవసకంఠునీవరుగనంతటనుండియుఁ దాళ లేక నే॥ సుమత
 రుబారిఁజెక్కి కఠు స్త్రుక్తి మహావిరహోగ్నిబొక్కి బ॥ లమితల కెక్కి ధైర్యమె
 దఁదక్త దురింతసిరింత రాసుతా॥ పమునిగలంగి నాడనిను బాలన సయిగ
 రాదె ప్రేయసీ॥ ౩౨ ॥ ఉ॥ పిందుగదాభవన్తద్భువి శ్రుత వాక్య పరంపరల్ప
 దా॥ పిందుగదాత వాధరసవీనసథారసథార లెప్పుడుంగందుగదా సుధా
 కరసఖంబగునీచుముఖంబునంటిన॥ గందుగదాలతాంతమువగండగు నీను
 నుమేను కోమలీ॥ ౩౩ ॥ చ॥ అతివరొనీచుపొందునతమంచుమచి న్నెఱనన్ని
 యున్ననా॥ మతివరికింప లేక-పలుమాటుననుం జెఱవానిఁ గామనో॥ గతులఁ
 దలంచినీవు కనికారముమాని-పరాకొనర్చి - బ॥ లె్వతలగలంచినావు-హిత
 వేయిదినీకు - వినీలకుంతలా॥ ౩౪ ॥ ఉ॥ కాయజుఁడమ్ము లేయఁ-జిలుకల్లా ద
 సేయ-మరుత్తి శోరముల్లాయ-మధువ్రతంబులుచెఱాడెడి మ్రోయి-వన
 ప్రియంబులుంగూయఁ-జకోరమిత్తుఁడెదఁగొంకక వేన్నెల గూయఁ-దాళ
 రా॥ దాయ-మనంబునందమక మగ్గలమాయ-సుధాకరాననా॥ ౩౫ ॥ చ॥ కు
 సునుసుగంధి-స్వర్ణనిభ-కోమలచేహ-లతాసు బాహ-సారసదళనేత్రఁ-గం
 బుగళ-రాజముఖిన్నవపల్లవాధర॥ భసలవినీలపంతలను-భద్రగజేంద్రస
 మానయాచ-నిన్ననదృశ మైనప్రీతిమదినంటంగవర్ణన సేతు-సుందరీ॥ ౩౬ ॥
 చ॥ క॥ పటమొకింతయేనిమదిగల్గమనీకని-నమ్మియుంటి నాకిపుడెఱుంగంగవ

ఛేదనీక నేటికిమాటలు-చాలుచాలునీకృపబయలయ్యె-నావలపుగేలి యెన
 ర్చితి-వెట్టులెననీ | వపరిమితంబులెనసరులంది - ఘంభవగఁగోరుదుఁ సఖి ||
 ౨౭ || చ || రమణిమదీయమోహతిమిరంబుభవన్మఖపూర్ణవంధ్రబింబముగ
 నుఁగొగ్గుబాయననిబాళిమెయిన్నినుజేరవచ్చిన! నిష్ఠఃఖతఁ జూపనాయ
 మగు నేయిగ నేవగ నేసహింతునీ! తమకము- నన్ను సాదరహితస్ఫురద్దుకులఁ
 దేల్చరాదటే || ౩౮ || ఉ || సన్నతిమీఱ - నీచేలి మితాశ్వతహంతు- మనమ్ముల
 వలన్నమ్మితి-మున్నునమ్ము నెలనాగలపైఁగలకూర్చు తెల్లబో! జిమ్మితి- నిన్ను
 నెప్పుడెదఁజేర్చితి-నిట్టిననుంచుటారివైకమ్మనివింటి డాడి డెడుగాసికిఁ బా
 ల్పడఁజేసెతొగఁడే || ౩౯ || ఉ || కొమ్మ-నినుఁగలఁగఁగోరి-సమీపముఁ జేరి-
 నన్నుఁజే! కొమ్మని-మేనితాపముఁగొబ్బునఁగమ్మనిమోవిపానక! మ్మిమ్మనికా
 ముసాదనలకిమ్మని-నెమ్మినివేడుకొన్నఁబో! పొమ్మనియొగతింగనరఁబోలు నె
 నన్ను దయావిహీనవై || ౪౦ || ఉ || నవ్వులకాడుమాటలమనమ్మనఁగి నవహించి
 యూరకే! రవ్వలఁబెట్టఁజూడకు తిరమ్ముగ నామన నాలకింప వే | చివ్వకు కా
 లుర్రవ్వకు వేచేసినతప్పుశమింపరాదటే! పువ్విలుకా నిబారిన నుబొక్కఁగఁ
 జేయకుకంబుకంధరీ || ౪౧ || ఉ || గుంచగుణంబుగల్గినది-మాటయొకింతయుఁ న
 ప్పదెంతయు! న్వంచనలేదు- కూర్చిమదివాడఁగనీదు- మనంబునిర్మలం | బం
 చుఁదలంచి- నీకహరహంబొనరించితి సేన యందుకా! పంచశరాంబక
 ప్రహతిఁబాల్పడఁజేసెతి-హాకళావతి || ౪౨ || ఉ || కెంపుక నుల్లనంగనుడికింపకు-
 సారెకుమాగుబారిఁబొక్కింపకు- వేటుగాఁగబరికింపకు- నమ్మినవానినిట్లుజం
 కెంపకు- లేనిపల్లులాలికింపకు- నేరములున్ననాత్మనంకింపకు- బల్విరాళిన
 చింపకు- వెంపకుకింక తొయ్యలీ || ౪౩ || ఉ || ఇంపువీలంగి సారెయల యింపకు-
 మారునిరేచినన్నుఁడాయంపకు-కోపమిచ్చ వెలయింపకు-మున్నటి నేస్త మెల్ల
 మా! యింపకు- బోదనలెచ్చెవినయింపకునీవిరహాగ్నిగాసి సే! యింపకు- మీర్చ్య
 బుద్ధివహియింకు- మ్రొక్కె దనోమనోహరీ || ౪౪ || ఉ || నిద్దురవోవనిన్నుగని నె
 చ్చొనుమోహమునిల్ప లేకనీ! ముద్దుమొగమ్ముపై మొగముమోపినయంత నెక
 మ్మనిచ్చిన! న్నొద్దిక గ్రుచ్చికొగిటనుఁచునకర్తగరంచ కూరకే! గద్దరిపల్లు
 లంగనరఁగావలెనాలలనాశిరోమణి || ౪౫ || ఉ || కంఠక వృత్తిఁఘంభవిలుకాఁ

